

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0705 van 3 december 2013
in de zaak 1213/0173/A/2/0153

In zake: de heer **Rudy WOUTERS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Luk OBBELS, Stijn VERBIST en Pieter THOMAES
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 51
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 9 november 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 6 september 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de heer Steve Vanderveken en mevrouw Bea Breugelmans, zaakvoerders van de bvba Facto Accountancy, hierna de aanvragers, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals van 15 mei 2012 voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvragers een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van verlichtingsarmaturen bij een vergunde privéparking.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 2200 Herentals, Poederleeseweg 137 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 145 F 2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 november 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sam VOET die loco advocaten Luk OBBELS, Stijn VERBIST en Pieter THOMAES verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 9 januari 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de aanvragers bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van verlichtingsarmaturen bij een reeds vergunde privé-parking”*.

Op 23 november 2011 werd een stakingsbevel opgelegd voor het plaatsen van deze verlichtingspalen zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan ‘Herentals-Mol’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals verleent op 10 april 2012 een ongunstig advies.

De milieudienst van de stad Herentals brengt op 26 maart 2011 een ongunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 8 mei 2012 het volgende ongunstig advies:

“ ...
Ik sluit mij aan bij het advies van het college van burgemeester en schepenen. De verlichtingsarmaturen hebben een hoogte van 5 meter en worden in de tuinzones geplaatst, vlak naast de tuinzones van de omliggende woningen. Dergelijke verlichtingsarmaturen zijn hier niet gewenst. Hier is enkel bescheiden verlichting mogelijk. Bijgevolg wordt deze aanvraag ongunstig geadviseerd.
...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals weigert op 15 mei 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvragers. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

De voorgestelde verlichtingspalen voldoen niet aan de 45°-regel. De hoogte van de masten is hoger dan de afstand tot de perceelsgrens. Bovendien is het niet duidelijk waarom de verlichtingselementen zo hoog moeten zijn. Er wordt geen enkele verantwoording gegeven waarom een afwijking van de 45°-regel nodig is.

Niet enkel de constructies, 4 masten van 5,00 m hoog zijn visueel niet te verantwoorden, ook de lichtuitstoot op zich is ter hoogte van deze achtertuinzones van woningen een probleem. Een parking in een tuinzone kan enkel worden verantwoord wanneer de hinder naar de omgeving toe beperkt is, dus ook wat licht betreft.

De verlichting van de parking kan met lagere tuinverlichting gebeuren waardoor visuele hinder vermeden wordt. Bovendien zullen de verlichtingselementen ook zichtbaar zijn wanneer het donker is. De lichtuitstoot op zich is ter hoogte van deze achtertuinzones van woningen een probleem. Een parking in een tuinzone kan enkel worden verantwoord wanneer de hinder naar de omgeving toe beperkt is, dus ook wat licht betreft.

De verlichting van de parking kan met lagere tuinverlichting gebeuren waardoor visuele hinder vermeden wordt. Bovendien zullen de verlichtingselementen ook zichtbaar zijn wanneer het donker is. De lichtuitstoot dient tot een minimum beperkt te worden, zoals ook de milieudienst in haar advies meegeeft. Lage verlichtingselementen verstrooien minder licht waardoor eveneens aan de voorwaarden van Vlarem II hoofdstuk 4.6 voldaan wordt.

Om hinder te voorkomen bij aanpalende percelen, wordt het terrein volledig met groen gebufferd.

De voorgestelde werken zijn ruimtelijk niet te verantwoorden.

Functioneel-verenigbaarheid-verweving-relatie

Het project ligt aan de rand van het woongebied. De omgeving kenmerkt zich vooral door vrijstaande bebouwing met in hoofdzaak residentiële woningen. De werken worden voorzien ter hoogte van de tuinzone van het voorliggende kantoor. Langs het voorliggende perceel zijn eveneens achtertuinzones aanwezig maar dan bij woningen.

De impact van de verlichting is niet beperkt en verstoort de directe omgeving van het project.

De werken hebben een impact op de mobiliteit doordat ze voor de veiligheid op het eigen terrein moet zorgen. De veiligheid kan eveneens gegarandeerd worden wanneer men lagere verlichting plaatst.

Het voorliggende perceel is gelegen op de rand van het woongebied, vlakbij (+/- 60 m) het natuurgebied. Het creëren van lichthinder is niet verenigbaar met deze omgeving.

Ruimtelijk/Schaalaspecten

De verlichtingsmasten zijn 5,00 m hoog. Dit is zeer hoog ter hoogte van een achtertuinzone. Bovendien voldoen de voorgestelde masten niet aan de 45°-regel.

Er wordt groen aangeplant om lichthinder bij aanpalende percelen te vermijden. De voorziene groenbuffer heeft in de winterperiode geen bladeren waardoor meer licht wordt doorgelaten, net op het moment dat de verlichting meer noodzakelijk is.

...

De aanvraag is ruimtelijk en voor wat betreft het schaalaspect niet aanvaardbaar.

Architectuur/cultuuraspecten/esthetiek

De veiligheid van een parking moet ook in het donker gegarandeerd kunnen blijven. 5,00

m hoge masten zijn zichtbaar in de ruimere omgeving an het project. Doordat ze gecombineerd worden met verlichting zijn ze zelfs bij donker weer zichtbaar. De voorgestelde masten zijn echter zo hoog dat ook overdag visuele hinder wordt veroorzaakt. De hoogte van de masten kan beperkt worden zonder de veiligheid op de parking in het gedrang te brengen. Op die manier zijn de verlichtingselementen veel minder zichtbaar in de omgeving.

...

Hinderaspecten/privacy/comforteisen

De aanvraag betreft de plaatsing van verlichtingsarmaturen op een parking. De aanvraag moet voldoen aan de voorwaarden van het Vlare II. De voorgestelde verlichtingsmasten voldoen niet aan Vlare II volgens het advies van de milieudienst.

De lichtuitstoot op zich is ter hoogte van deze achtertuinzones van woningen een probleem. Een parking in een tuinzone kan enkel worden verantwoord wanneer de hinder naar de omgeving toe beperkt is, dus ook wat licht betreft.

Impact op natuur/inkleding/buffering

De onmiddellijke omgeving en het perceel zelf beschikken over enige natuurwaarde waardoor maatregelen om deze impact te beperken moeten genomen worden. Bij het plaatsen van verlichting op de parking is het aangewezen om bijzondere maatregelen te nemen om lichtverstrooiing tot een minimum te beperken.

...”

De aanvragers van de vergunning tekenen tegen deze beslissing op 9 juli 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Naar aanleiding van het beroep, heeft het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals haar ongunstig standpunt van 15 mei 2012 behouden.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 augustus 2012 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de palen van 5m00 hoog niet voldoen aan de 45°-regel. Een algemeen geldend principe stelt dat constructies, die op 3m00 van de perceelsgrens opgericht worden, met een schuin dak afgewerkt mogen worden, indien ze zich binnen de 45°-regel bevinden, gemeten vanaf het maaiveld. De grote verlichtingspalen dienen beschouwd te worden als constructies, ze vallen niet onder de normaal gangbare tuinuitrusting. Palen met een hoogte van 5m00 op 3m03 van de perceelsgrens voldoen niet aan de 45°-regel.

Verder dient opgemerkt te worden dat de palen voorzien worden in de tuinzone van een residentiële woonwijk. De parking staat in functie van een privé-bedrijf. Vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening is het dan ook wenselijk dat de verlichting zich beter laat integreren in de omgeving. De palen van 5m00 hoog accentueren de aanwezigheid van een parking, hetgeen niet wenselijk is in een woonomgeving. Op ca. 60m00 van de aanvraag is natuurgebied gelegen. De veiligheid, zijnde verlichting, kan perfect anders voorzien worden (kleinschalige verlichtingspalen, vloerspots, ...). Palen van 5m00 hoog zijn te nadrukkelijk aanwezig in de omgeving zowel overdag als 's

nachts. Bovendien zal er ook lichtvervuiling zijn voor de aanpalende, gelet op de hoogte van de verlichting.

Het standpunt van de gemeente en de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar kan bijgetreden worden. Er kan gezocht worden naar een alternatief met minder hoge palen en/of spots, zonder de veiligheid van de privé-parking in het gedrang te brengen.

...

Na de hoorzitting van 4 september 2012 beslist de verwerende partij op 6 september 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder de voorwaarde dat de verlichtingsarmaturen geplaatst worden tot een maximale hoogte van 4m50. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag betreft het plaatsen van 4 verlichtingsarmaturen bij een reeds vergunde privé-parking. De verlichtingspalen hebben een hoogte van 5m00, de verlichting zelf wordt op een hoogte van 4m50 voorzien. De aanvraag wordt voorzien in de tuinzone, achter het hoofdgebouw dat in 2010 vergund werd. Er worden twee palen voorzien op 3m03 van de linker perceelsgrens en twee palen op 5m93 van de rechter perceelsgrens. De aanvraag is gelegen in een residentiële woonwijk. De aanvrager wenst de parking, die gebruikt wordt voor het personeel te verlichten.

Er worden dezelfde normen en condities gehanteerd als voor de verlichting van de openbare parkeerplaatsen. De verlichting zelf wordt minimaal geconcentreerd naar vermogen en geoptimaliseerd naar de verlichte oppervlakte. Om dit nog meer te benadrukken wordt voorgesteld de hoogte van de armaturen terug te brengen op 4m50.

Rekening houden met bovenstaande argumenten is de aanvraag aanvaardbaar vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals heeft met een aangetekende brief van 13 november 2012 bij de Raad een beroep ingesteld dat eveneens strekt tot de vernietiging van deze bestreden beslissing. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 1213/0177/A/2/0157.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij, noch de verwerende partij brengen een attest van aanplakking bij. Uit het administratief dossier blijkt wel dat de verwerende partij de bestreden beslissing van 6 september 2012 aan de aanvragers en aan het college van burgemeester en schepenen heeft betekend met een aangetekende brief van 3 oktober 2012.

De in artikel 4.7.23, §4, tweede lid, VCRO bedoelde termijn van 10 dagen, waarbinnen de bouwheer tot aanplakking diende over te gaan, kon ten vroegste een aanvang nemen op 4 oktober 2012.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep met een aangetekend schrijven van 9 november 2012, is dus alleszins tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is een derde belanghebbende. Haar tuin paalt rechtstreeks aan de parking. Zij voert aan dat de afstand tussen twee van de vier verlichtingspalen en haar perceelsgrens 3,03 m bedraagt en dat de afstand tussen de palen en haar woning minder dan 15 m bedraagt. Zij stelt dat zij hierdoor ernstige visuele schade en lichtpollutie zal ondervinden.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De Raad weerhoudt onder meer de nadelen betreffende de lichthinder door de hoogte van de kortbij ingeplante verlichtingsarmaturen en het ontbreken van een voldoende dekkend groenscherm, de visuele hinder en de aantasting van het woon- en leefklimaat door lichtpollutie.

De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

In het eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 4.6.0.1 en 4.6.0.2 Vlarem II, artikel 4.3.1 VCRO, art 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij disproportioneel veel aandacht verleend aan de gebruiksfunctie van de parking zonder dat enige aandacht werd besteed aan de gevolgen voor de omliggende omgeving.

De verzoekende partij voert een schending aan van de artikelen 4.6.0.1-4.6.0.2 Vlarem II omdat de bouwheer geen maatregelen voorziet om licht- en visuele pollutie te voorkomen.

Zij voert tevens aan dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en in het bijzonder de voor de verzoekende partij ingeroepen lichthinder onredelijk en onrechtmatig werd uitgevoerd omdat de verwerende partij stelt dat dezelfde normen en condities gehanteerd moeten worden als voor de verlichting van openbare parkeerplaatsen terwijl de betrokken parking zich op privé-domein bevindt, niet zichtbaar is vanaf de openbare weg en uitsluitend bedoeld is als privé-parking.

De verzoekende partij voert aan dat er geen, minstens niet afdoende, rekening werd gehouden met de onmiddellijke omgeving en dat de bestreden beslissing op dit vlak niet afdoende gemotiveerd is.

De verzoekende partij stelt met betrekking tot de functionele inpasbaarheid dat de verlichtingsarmaturen van 5 m hoog zich op een privé-parking bevinden die gelegen is in een

tuinzone en dat deze dus geen “zone-eigen” constructies zijn. De verzoekende partij stelt dat het perceel slechts 27 m breed is met een parking van 17 m breed waardoor een dergelijke hoogte van verlichtingsarmaturen niet vereist is en dat uit de adviezen blijkt dat de verlichting voor een veel ruimere dispersie van licht zal zorgen dan noodzakelijk is. De verzoekende partij stelt dat de verlichting op het vlak van visueel-vormelijke elementen voor visuele pollutie zorgt, zowel overdag als 's nachts en dat de verlichting voor lichthinder ten aanzien van de omwonenden en het aangrenzende natuurgebied zorgt. Het nut van de veel te grote en inefficiënte verlichtingsarmaturen is volgens de verzoekende partij volkomen disproportioneel met de visuele en lichthinder die ze veroorzaken. De verzoekende partij stelt dat de gezondheid van de omwonenden door de lichtvervuiling wordt aangetast.

De verzoekende partij voert aan dat de adviezen niet werden weerlegd door de verwerende partij. Zo werd geen verklaring gegeven waarom wordt afgeweken van de 45° regel en waarom de verlichtingsarmaturen zo hoog moeten zijn. Evenmin werd weerlegd dat de aanwezige groenbuffer niet voldoende is om de visuele en lichthinder op te vangen en werd er geen aandacht besteed aan het aangrenzende natuurgebied.

In een tweede middel roept de verzoekende partij ook de schending in van art. 4.7.23 §1, eerste lid VCRO alsook van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat *“door af te wijken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de daarin opgenomen toetsing aan de goede plaatselijke ordening, zonder in de beslissing zelf uitdrukkelijk de feitelijke en juridische determinerende overwegingen op te nemen en specifiek te motiveren waarom afgewezen wordt van deze toetsing aan de goede plaatselijke ordening, heeft de verwerende partij de aanvraag op kennelijk onzorgvuldige wijze aan de goede ruimtelijke ordening getoetst”*.

Beoordeling door de Raad

1.

Er wordt niet betwist dat het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is in een woongebied en dat het voorwerp van de aanvraag qua bestemming in beginsel hiermee overeenstemt nu het gaat om verlichtingspalen horende bij een private bedrijfsparking.

Het aangevraagde is ook niet gelegen in een gebied waarvoor een bijzonder plan van aanleg, ruimtelijk uitvoeringsplan of goedgekeurde en niet vervallen verkaveling bestaat, zodat de vergunningverlenende overheid dient te onderzoeken of het in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

Uit de feiten uiteenzetting blijkt dat zowel de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals als de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de betrokken aanvraag niet in overeenstemming achten met de goede ruimtelijke ordening.

Uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO volgt onder meer dat een vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand.

De ‘in de omgeving bestaande toestand’ is de voor het dossier ‘relevante’ in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen onderzocht te worden.

Deze mogelijke relevante aandachtspunten en criteria zijn de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en de hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO.

De verlichtingsarmaturen van 5 m hoog zijn ingeplant op een private bedrijfsparking achter het hoofdgebouw in de tuinzone, omgeven door residentiële tuinzones. Met deze omliggende residentiële bebouwing diende de verwerende partij dan ook rekening te houden bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

2.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de aanvraag aanvaardbaar is vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening. De goede ruimtelijke ordening wordt als volgt beoordeeld:

“Er worden dezelfde normen en condities gehanteerd als voor de verlichting van de openbare parkeerplaatsen. De verlichting zelf wordt minimaal geconcipieerd naar vermogen en geoptimaliseerd naar de verlichte oppervlakte. Om dit nog meer te benadrukken wordt voorgesteld de hoogte van de armaturen terug te brengen op 4m50.”

Met betrekking tot de ‘bestaande omgeving’ wordt louter, na beschrijving van het voorwerp van de aanvraag, het volgende gesteld:

“De aanvraag betreft het plaatsen van 4 verlichtingsarmaturen bij een reeds vergunde privé-parking. De verlichtingspalen hebben een hoogte van 5m00, de verlichting zelf wordt op een hoogte van 4m50 voorzien. De aanvraag wordt voorzien in de tuinzone, achter het hoofdgebouw dat in 2010 vergund werd. Er worden twee palen voorzien op 3m03 van de linker perceelsgrens en twee palen op 5m93 van de rechter perceelsgrens. De aanvraag is gelegen in een residentiële woonwijk. De aanvrager wenst de parking, die gebruikt wordt voor het personeel te verlichten” (eigen onderlijning)

Met de verzoekende partij dient de Raad stelt te stellen dat de bestreden beslissing een zeer summiere motivering bevat en geen beoordeling van de goede ruimtelijke ordening bevat in functie van de omgeving.

De bestreden beslissing bevat enkel een motivering over het voorwerp van de aanvraag zelf maar bevat geen toetsing aan de aandachtspunten uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO.

Wanneer de verwerende partij echter in haar beoordeling afwijkt van de ongunstige adviezen van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en toch oordeelt dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, vereisen de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dat zij haar beslissing op dit punt des te concreter en zorgvuldiger motiveert.

De Raad stelt echter vast dat de bestreden beslissing geen motivering bevat over het niet voldoen aan het algemeen principe van de 45°-regel, de grote hoogte van de verlichtingspalen en de lichtvervuiling die wordt veroorzaakt, zoals opgemerkt door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals en de milieudienst.

Het stellen dat *“De verlichting zelf wordt minimaal geconcipieerd naar vermogen en geoptimaliseerd naar de verlichte oppervlakte”* volstaat niet als motivering voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, zeker nu moet vastgesteld worden dat het college van

burgemeester en schepenen in zijn advies, verleend naar aanleiding van de beroepsprocedure, eveneens van oordeel is dat de impact van de verlichting niet beperkt is, de verlichting de directe omgeving verstoort en visuele hinder veroorzaakt. Dit alles klemmt des te meer nu de Raad vaststelt dat in het besluit van 12 juli 2010 waar vergunning werd verleend voor de woning, het kantoor en de aanleg van de parking er gewezen werd op de uitzonderlijke bouwdiepte maar de voorziening in het groen geen hinder leek te veroorzaken voor de aanpalende eigenaars inzake lichten en zichten. Wanneer bij een latere aanvraag voor de reeds vergunde parking dan voorzieningen aangevraagd worden die toch een nadelige invloed kunnen hebben op de buurtschap en met name op de licht en zichthinder, vereist het zorgvuldigheidsbeginsel dat deze hinderaspecten met de nodige aandacht worden onderzocht.

3.

Wanneer de verwerende partij zelf stelt dat de aanvraag wordt voorzien in een tuinzone, gelegen in een residentiële woonwijk, is het bovendien tegenstrijdig te stellen dat dezelfde normen en condities kunnen gehanteerd worden als deze die toepasbaar zijn voor openbare parkeerplaatsen, waar de condities van openheid, toegankelijkheid, geluid en hinder totaal anders zijn dan in de voorliggende aanvraag waar de parking grenst aan de achtertuinen van een residentiële bebouwing. Minstens dient de Raad vast te stellen dat de verwerende partij nalaat de verenigbaarheid van deze normen met de in de omgeving bestaande toestand op een zorgvuldige en concrete wijze te onderzoeken.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet eens of de decretale aandachtspunten al dan niet werden onderzocht, dan wel welke er voor het dossier relevant te onderzoeken zijn.

4.

In het licht van de andersluidende voorafgaande adviezen is door de zeer korte beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, de motivering van de bestreden beslissing niet afdoend en kennelijk onzorgvuldig.

De Raad is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing artikel 4.3.1 VCRO, de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt aangezien niet, laat staan op een afdoende en pertinente wijze, wordt aangetoond dat het aangevraagde in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening en meer concreet verenigbaar is met de ter plaatse bestaande aanleg en ordening.

De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 6 september 2012, waarbij aan de heer Steve Vanderveken en mevrouw Bea Breugelmans, de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van verlichtingsarmaturen bij een vergunde privéparking op een perceel gelegen te 2200 Herentals, Poederleeseweg 137 en met kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 145 F 2.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de aanvragers en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 december 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS